

תלמודו בידו

דף ל עמוד א

א | כהן שיצא לנקבים גדולים או להטיל מים, מה עליו לעשות קודם שחוזר לעבוד ?

ב | צואה נמצאת על בשרו והיא מכוסה בבגד, או שהיו ידיו בבית הכסא, האם מותר לקרות את שמע ?

ג | יש לו צואה בפי הטבעת, האם מותר לקרות את שמע ?

ד | יצא באמצע הסעודה להשתין או לדבר עם חברו וחזר לסעודתו, האם צריך לחזור וליטול את ידיו ?

א | גדולים: טובל במקוה.

מים: מקדש ידיו ורגליו מן הכיור. שמא ניצוצות של מי רגלים ניתזו על רגליו, וכך חייב לשפשף בידיו את הניצוצות שניתזו.

שאסור לצאת בניצוצות של מי רגלים על גבי רגליו, מפני שנראה ככרות שפכה שאינו מוליד, ומוציא לעז על בניו שהם ממזרים.

ב | רב הונא: מותר ושאין מהללים את ה' אלא הפה והחוטם, ועליהם אין צואה.
רב חסדא: אסור, שנאמר "כל עצמותי תאמרנה".

ג | נראית הצואה בעת שיושב: אסור לקרות כך את שמע, אף שאינה נראית כשהוא עומד. כיון שצואה בפי הטבעת סרחונה רב, הואיל וטרם יצאה לאויר.

אינה נראית בעת שיושב: מותר לקרות את שמע, שלא ניתנה תורה למלאכי השרת.

ד | להשתין: נוטל יד אחת, זו ששפשף בה את ניצוצות מי הרגלים.

דיבר עם חברו: הפליג זמן רב כדיבור, נוטל את שתי ידיו וכדרך שנוטל לפני הסעודה, הואיל והסיח דעתו מהסעודה ולא שמר על ידיו.

חזר לשתות: נוטל ידיו במקומו, כדי שלא יחשדהו שלא נטל.

ווצריך ליטול ידיו שמא יתן פרוסה לפיו.

חזר לאכול: נוטל ידיו אפילו בחוץ, כיון שלא יחשדהו שלא נטל.